

بررسی تأثیر سیکل عملیات حرارتی و ترکیب شیمیایی بر استحکام گسیختگی عرضی و ریزساختار بهینه هاردمتال‌های WC-CO

بهزاد طولمی‌نژاد^۱، حسین عربی^۲، محمد شاهمیری^۳

۱- دانشجوی دکتری، دانشگاه علم و صنعت ایران

۲- استاد، دانشگاه علم و صنعت ایران

۳- استادیار، دانشگاه علم و صنعت ایران

Btolaminejad@iust.ac.ir

چکیده

در این پژوهش تأثیر میزان درصد بایندر کبالت و عملیات حرارتی بر ریزساختار و خواص مکانیکی سرمتهای WC-CO مورد بررسی قرار گرفت. بدین منظور از پودرهای کاربید تنگستن با سه ترکیب WC-10Co، WC-6Co و WC-14Co استفاده گردید. عملیات حرارتی زینترینگ نیز در دماهای ۱۳۵۰، ۱۴۰۰ و ۱۴۵۰°C انجام شد. جهت بررسی ریزساختار نمونه‌ها، میکروسکوپ الکترونی رویشی و اندازه‌گیری اشباع مغناطیسی به کار گرفته شد. همچنین به منظور بررسی خواص مکانیکی، سختی سنجی و استحکام گسیختگی عرضی اندازه‌گیری گردید.

واژه‌های کلیدی

سرمهت، کاربید تنگستن، کبالت، سختی، استحکام گسیختگی عرضی

۱- مقدمه

برگرفته شده‌اند. کاربید تنگستن به علت سختی بالا دارای مقاومت به سایش خوبی است. همچنین ضریب انبساط حرارتی پایین و ترشوندگی خوبی با فلزات مذاب دارد. به علت تردی کاربید تنگستن جهت بهبود چقرمگی، آن را با یک فاز نرمت نظری کبالت ترکیب می‌کنند. در اغلب موارد کبالت به عنوان فاز بایندر فلزی استفاده می‌شود، زیرا دارای ترکنندگی عالی و چسبندگی و خواص مکانیکی مناسب است.^[۳]

سرمهت‌های WC-CO که بهروش متالورژی پودر ساخته می‌شوند به دلیل دارا بودن دو خاصیت سختی و چقرمگی در کنار هم، دارای کاربرد وسیعی به عنوان ابزار برشی در صنعت هستند. در سال‌های اخیر تحقیقات زیادی به منظور بهبود خواص مکانیکی و سایشی این سیستم با استفاده از اندازه ذرات مختلف صورت گرفته است.^[۲ و ۱]. سرمتهای WC-CO از یک فاز سخت کاربیدی WC تشکیل شده که توسط بایندر کبالت در

جدول (۱): مشخصات پودرهای خام مورد استفاده

%Co (Max)	%Ni (Max)	%O (Max)	%C (Max)	%C (Min)	F.S.S.S. (μm)	اندازه ذرات (μm)	نام پودر
0.02	0.01	0.3	6.11	6.04	0.3-0.6	0.4	WC
99.5	0.01	0.1	0.1	-	6.1-6.5	6.3±0.2	Co

جدول (۲): خصوصیات فیزیکی حاصل از بررسی ترکیبات WC-Co تحت دماهای مختلف عملیات حرارتی

نمونه	% WC	% Co	T (°C)	دانسیته (g/cm³)	اشباع مغناطیسی (0.1 $\mu\text{Tm}^3/\text{Kg}$)
۱	۹۴	۶	۱۳۵۰	۱۵.۱۳	۱۷۸
۲	۹۴	۶	۱۴۰۰	۱۵.۳۷	۱۸۵
۳	۹۴	۶	۱۴۵۰	۱۵.۵۹	۱۹۶
۴	۹۰	۱۰	۱۳۵۰	۱۴.۹۶	۱۹۸
۵	۹۰	۱۰	۱۴۰۰	۱۵.۱۷	۲۰۲
۶	۹۰	۱۰	۱۴۵۰	۱۵.۳۳	۲۰۶
۷	۸۶	۱۴	۱۳۵۰	۱۴.۷۸	۲۰۴
۸	۸۶	۱۴	۱۴۰۰	۱۴.۹۴	۲۰۹
۹	۸۶	۱۴	۱۴۵۰	۱۵.۱۳	۲۱۶

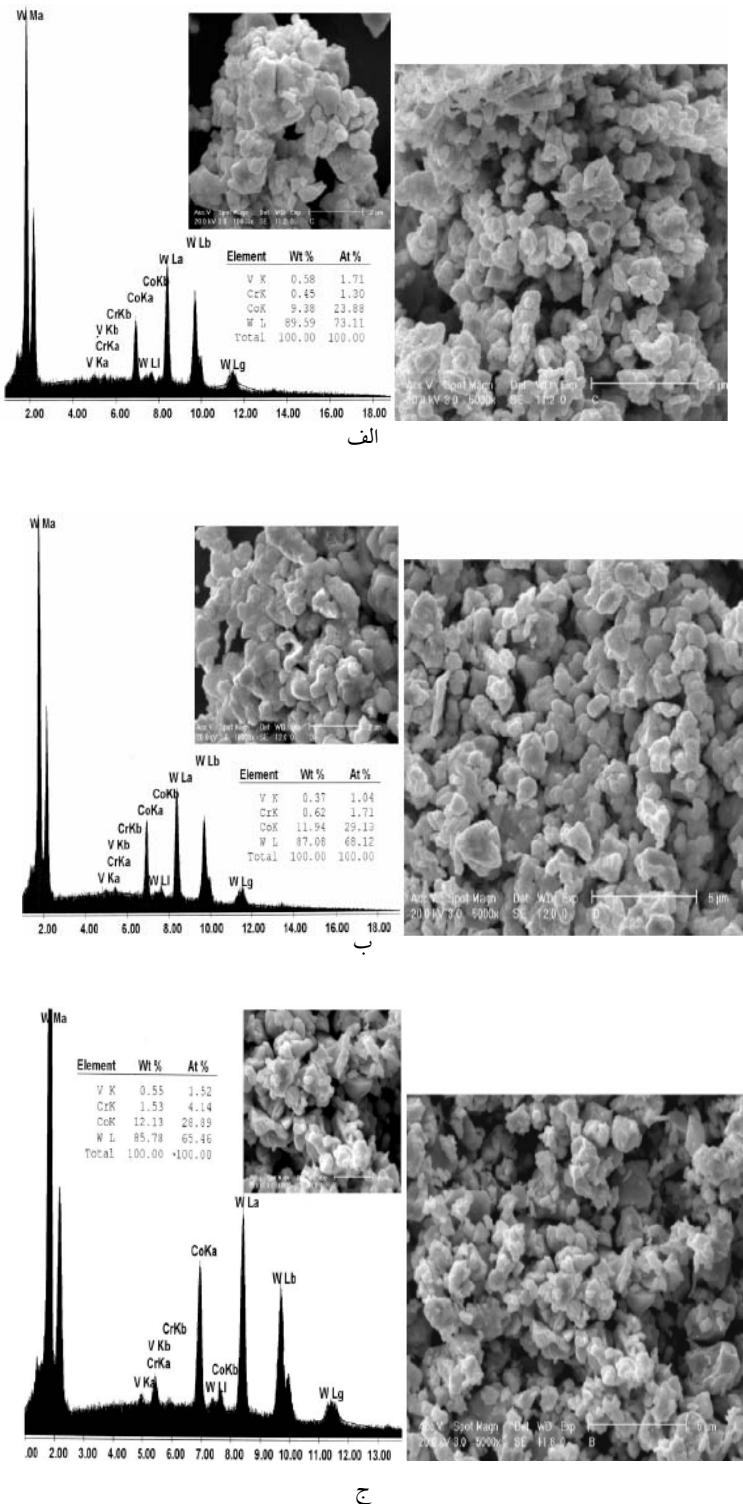
الکتریکی تحت اتمسفر آرگون در سه دمای ۱۳۵۰، ۱۴۰۰ و ۱۴۵۰°C به مدت ۲۰min زینتر شدند. نمونه‌های زینتر شده سنگزنانی شده و سپس توسط سوسپانسیونی از ذرات الماس ۳ μm به صورت مکانیکی پولیش شدند. جهت تعیین دانسیته نمونه‌ها از روش استاندارد ISO 3369 استفاده گردید. اشباع مغناطیسی نمونه‌ها براساس استاندارد ASTM A342 صورت گرفت. سپس سختی ویکرز و استحکام گسیختگی عرضی ISO (TRS) به ترتیب مطابق با استانداردهای B294 و ASTM دستگاه SEM مدل Cambridge 3327 تعیین شد. همچنین جهت بررسی ریزساختار نمونه‌ها از دستگاه SEM مدل Cambridge استفاده گردید.

خصوصیات فیزیکی حاصل از بررسی ترکیبات WC-Co با درصدهای مختلف کیالت در جدول (۲) ذکر شده است. مطابق این جدول مشاهده می‌شود که اشباع مغناطیسی با افزایش میزان کیالت افزایش یافته است. در شکل (۱) به ترتیب توزیع دانه‌بندی پودرهای نمونه‌های شامل ۶، ۱۰ و ۱۴ میکرومتری آورده شده است. در این تصاویر مشاهده می‌شود که پودرهای حاصل شده دارای شرایط یکسانی از نظر شکل و توزیع ذرات می‌باشند.

رشد دانه کاربید تنگستن در سرمتهای WC-Co از طریق فرآیند Ostwald Ripening طی زینترینگ حالت مایع (LPS) صورت می‌گیرد. در این مکانیزم دانه‌های کوچک به علت پتانسیل انحلال بالاتر در بیندر حل می‌شوند و دانه‌های درشت رسوب می‌کنند تا انرژی فصل مشترک بین کاربید تنگستن و بیندر کاهش یابد [۶ و ۷].

۲- روش تحقیق

در این تحقیق از پودر کاربید تنگستن با اندازه ذره ۰/۴ میکرومتر در ترکیب‌های مختلف ۶، ۱۰ و ۱۴ درصد وزنی کیالت استفاده شد. کاربید تنگستن به کار رفته دارای خلوص بالای ۹۹/۸٪ بوده و مشخصات پودرهای مورد استفاده در جدول (۱) نمایش داده شده است. مواد اولیه به درون آسیاب شارژ شده و به مدت ۱۵h با گلوله‌هایی از جنس کاربید تنگستن با سرعت ۲۵۰ rev/min آسیاب شدند. پودر تولید شده با استفاده از یک پرس هیدرولیکی با نیروی معادل ۴۰۰ Mpa به شکل نمونه‌های با ابعاد ۱۸×۶×۶ cm گردیدند. نمونه‌ها توسط یک کوره

شکل(۱): تصاویر SEM و آنالیز EDS پودرهای آسیاب شده WC-Co با درصدهای وزنی (الف) ۱۰٪ Co، (ب) ۶٪ Co و (ج) ۱۴٪ Co

در ارتباط با خواص مکانیکی به طور کلی سختی کاربیدهای سماته متأثر از عواملی نظیر مقدار و نوع بایندر، اندازه و توزع ذرات فاز کاربیدی، سختی فازهای تشکیل دهنده، همسایگی (contiguity) ذرات کاربید تنگستن و میزان اتحال کاربید در فاز بایندر است [۱۰ و ۹]. رابطه (۲) مدلی را برای محاسبه سختی سرمتهای WC-Co را بیان می کند [۱۱].

$$H_{CC} = H_{WC} \cdot f_{WC} \cdot C + H_{Co}(1 - f_{WC}) \cdot C \quad (2)$$

$$(C = 2N_{WC}/WC / 2N_{WC/Co} + 2N_{WC/Co})$$

در این رابطه H_{WC} و H_{Co} به ترتیب سختی کاربید تنگستن و بایندر کبالت، f_{WC} کسر حجمی کاربید تنگستن، C همسایگی ذرات و $N_{WC/Co}$ و $N_{WC/WC}$ به ترتیب تعداد برخورد با فصل مشترکهای ذرات کاربید تنگستن و کاربید تنگستن-کبالت می باشد. همانطور که از نتایج بر می آید با افزایش میزان کبالت، همسایگی و f_{WC} کاهش می باید (شکل (۲)). در نتیجه مطابق رابطه (۲) سهم فاز کاربیدی در سختی کل سرمته کاهش می باید. این مسئله یکی از عوامل کاهش سختی با افزایش میزان کبالت است. از طرفی سختی فاز کاربیدی و بایندر از رابطه Hall-Petch پیروی می نماید [۱۱].

$$H_{Co} = a + b \cdot \lambda^{-0.5} \quad (3)$$

$$H_{WC} = 13.5 + 7.2 d^{-0.5}$$

و λ به ترتیب اندازه کاربید تنگستن و پویش آزاد میانگین ($mean\ free\ path$) کبالت بوده، a و b ضرائب ثابت می باشند. در واقع با افزایش مقدار کبالت (f_{Co})، λ نیز افزایش یافته و لذا طبق رابطه (۳) سختی بایندر کاهش می باید.

همچنین کاهش اتحال سختی (solution hardening) فاز بایندر در نتیجه افزایش میزان کبالت، یکی از دلایل دیگر کاهش سختی فاز بایندر به شمار می رود. با افزایش مقدار کبالت، اندازه دانه کاربید تنگستن کاهش می باید و طبق رابطه (۳) باعث افزایش سختی فاز کاربیدی می گردد.

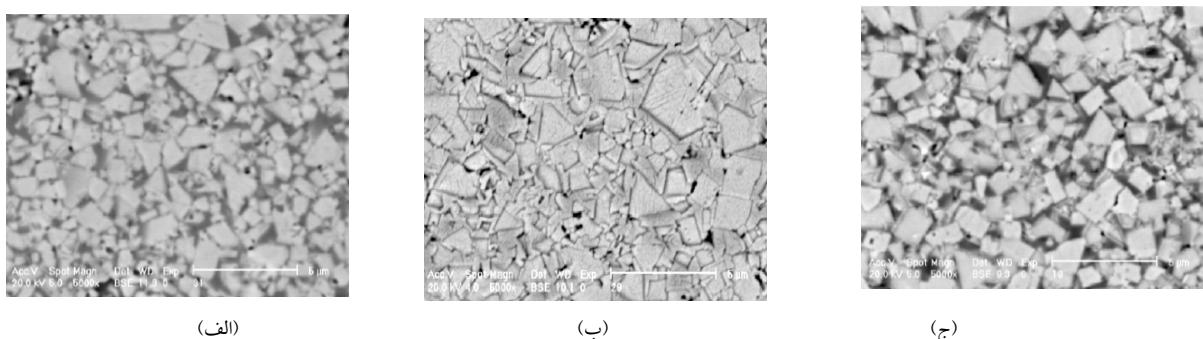
همچنین آنالیزهای EDS به دست آمده از این پودرهای نیز همخوانی نزدیکی با ترکیبات مورد نظر نشان می دهند. تصاویر میکروسکپ الکترونی حاصل از الکترون های برگشتی مربوط به نمونه هایی با ترکیبات و شرایط مختلفی از عملیات حرارتی در شکل های (۲) و (۳) نشان داده شده است. نتایج حاصل از سختی سنجی نمونه های نیز در شکل (۴) مشاهده می شود. همچنان که ملاحظه می شود، با افزایش میزان کبالت برای دماهای مختلف عملیات حرارتی سختی کاهش می باید. همچنین شکل (۵) مربوط به نتایج حاصل از اندازه گیری استحکام گسیختگی عرضی نمونه های بر حسب دما است که در ابتدا افزایش و سپس کاهش یافته است. البته تغییرات مشابهی نیز برای درصد های بایندر کبالت در این شکل مشاهده می شود.

۳- نتایج و مباحث

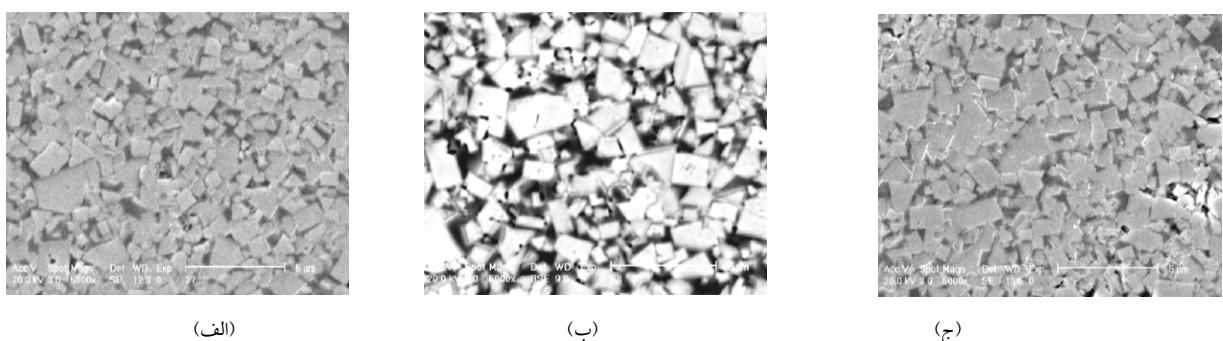
هر چه میزان اتحال کاربید در بایندر کبالت افزایش باید، مقدار فاز بایندر کبالت آزاد که تنها ماده مغناطیسی موجود در سیستم است، کاهش یافته و در نتیجه از میزان اشباع مغناطیسی کاسته می شود بنابراین میزان اشباع مغناطیسی با میزان اتحال کاربید تنگستن در بایندر رابطه معکوس دارد. میزان اتحال فاز کاربیدی در بایندر را می توان با توجه به رابطه (۱) بیان نمود [۸]:

$$S = A \cdot C \cdot r \Delta T \quad (1)$$

که در آن S ، A ، C ، r و ΔT به ترتیب بیانگر غلظت کاربید حل شده در فاز بایندر، سطح ویژه کاربید در واحد وزن، غلظت ذرات کاربید، نرخ اتحال کاربید و زمان اتحال می باشند. در ترکیبی با اندازه دانه های مختلف، تمامی پارامترها به جز سطح ویژه که با افزایش اندازه دانه کاهش می باید، ثابت هستند. لذا با افزایش اندازه دانه کاربید تنگستن با افزایش دمای عملیات حرارتی زیتر، غلظت کاربید اتحالی کاهش یافته و در نتیجه افزایش اشباع مغناطیسی مطابق جدول (۲) مشهود است.

شکل(۲): تصاویر SEM و آنالیز EDS پودرهای آسیاب شده WC-Co با درصدهای وزنی (الف) ۶٪، (ب) ۱۰٪ و (ج) ۱۴٪ Co

شکل(۳): تصاویر SEM از سرمتهای مختلف زینترینگ (الف) ۱۳۵۰°C، (ب) ۱۴۰۰°C و (ج) ۱۴۵۰°C

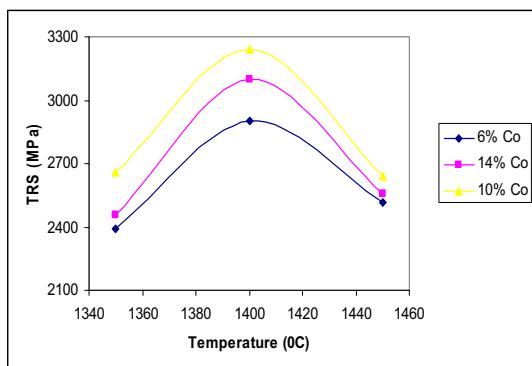
فاز کاربیدی در بایندر کاهش می‌یابد که موجب افزایش استحکام گسیختگی می‌گردد و از طرفی اندازه کاربید تنگستن کاهش می‌یابد که موجب کاهش استحکام می‌شود. در ابتدا افزایش میزان کربالت، تأثیر کاهش اتحلال سختی بیشتر از کاهش اندازه دانه بوده و استحکام افزایش یافته است.

اما با افزایش میزان کربالت به بیش از ۱۰ درصد وزنی، مکانیزم کاهش اندازه دانه کاربید غالب می‌گردد که موجب کاهش استحکام گسیختگی عرضی نمونه‌ها می‌گردد (شکل(۵)). در این راستا مطابق شکل (۵) افزایش دمای عملیات حرارتی زینترینگ تا ۱۴۰۰°C نیز ابتدا سبب غالب شدن مکانیزم رشد دانه می‌گردد که در ادامه به دلیل بروز مکانیزم اتحلال کاربید در فاز بایندر و کاهش اندازه دانه از استحکام گسیختگی کاست گردیده است.

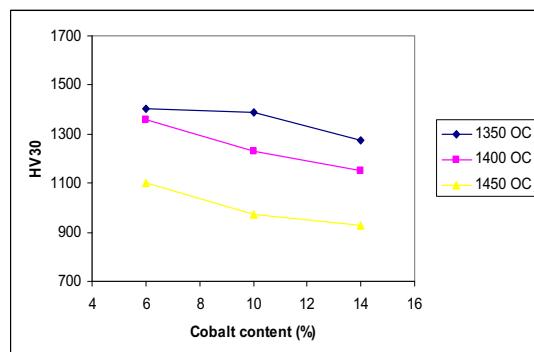
بدین ترتیب با افزایش مقدار کربالت، H_{WC} افزایش و f_{WC} و H_{Co} در رابطه(۲) کاهش می‌یابند و نهایتاً عواملی که موجب کاهش سختی می‌گردند، غالب شده و نتیجتاً سختی سرمتهای WC-Co روند کاهشی از خود نشان می‌دهد. همچنین با افزایش WC-Co اندازه ذرات کاربید تنگستن بمجرد افزایش دمای زینترینگ تا ۱۴۰۰°C (شکل(۳)، سختی کاهش یافته است.

لازم به ذکر است که با افزایش دمای زینترینگ علیرغم اندکی کاهش اندازه ذرات کاربیدی که احتمالاً به دلیل اتحلال تدریجی در بایندر می‌باشد، روند تغییرات سختی تفاوت چندانی نخواهد داشت. براساس تحقیقات صورت گرفته، استحکام گسیختگی عرضی سرمتهای با افزایش اندازه دانه کاربید و کاهش اتحلال سختی فاز بایندر افزایش می‌یابد [۱۲].

همچنین همان‌طور که اشاره شد با افزایش میزان کربالت، اتحلال

شکل(۵): استحکام گسیختگی عرضی سرمهای WC-Co در دماهای مختلف زینترینگ با درصدهای مختلف کبالت

شکل(۶): تصاویر SEM از سرمهای WC-Co تحت دماهای مختلف زینترینگ (الف) ۱۳۵۰°C، (ب) ۱۴۰۰°C و (ج) ۱۴۵۰°C

۴- نتیجه‌گیری

- [5] T.Sailer, M.Herr, H.G.Sockel, International Journal of Refractory Metals and Hard Materials, Vol.19, PP.335-340.2001.
- [6] B.Wittman, W.D.Schubert, B.Lux, International Journal of Refractory Metals and Hard Materials, Vol.20, PP.141-152.2002.
- [7] H.Fischmeister, G.Grimval, Sintering and related phenomena, New York, Plenum Press, PP.119-149.1980.
- [8] J.Jung, S.Kang, Acta Materialia, Vol.51, PP.1379-1386 2004.
- [9] Z.H.Xu, J.Agren, Material Science Engineering A, Vol.386, PP.262-268. 2004.
- [10] H.Engqvist, S.Jacobson, N.Axen, Wear, Vol.252, PP.384-393.2002.
- [12] H.C.Lee, J.Gurland, Material Science Engineering, Vol.386, PP.125-133. 1978.
- [13] J.Zackrisson, H.O.Andren, International Journal of Refractory Metals and Hard Materials, Vol.17, PP.265-270.1999.

۱- با افزایش میزان کبالت، میزان انحلال سختی فاز بایندر کاهش می‌یابد.

۲- با افزایش میزان کبالت، سختی کاربید تنگستن افزایش می‌یابد و از سختی کبالت، کسر حجمی و همسایگی فاز کاربیدی کاسته می‌شود که در کل برآیند این عوامل باعث کاهش سختی سرمه WC-Co می‌گردد.

۳- در نمونه دارای ۱۰ درصد وزنی کبالت که تحت عملیات حرارتی زینترینگ در دمای ۱۴۰۰°C قرار گرفته، مقدار بیشینه استحکام گسیختگی عرضی حاصل می‌شود.

۵- مراجع

- [1] R.W. Stevenson, ASM Hand book, Vol.7, ASM. 1993.
- [2] G.S. Upadhyaya, Review on powder metallurgy and physical ceramics, Vol. 4, PP. 59-78. 1990.
- [3] S.Sharafat, A.Kaobayashi, S.Chen, Surface coating technology, Vol.13, PP.164-169. 2000.
- [4] K.Eun, D.Y.Kim, D.N.Yeen, Powder metallurgy, Vol.27, PP.112-117. 1984.